

باید به دنبال اعمالِ ضریب دار بود و گرنه با این نمازها و عبادت‌های ما کار خیلی سخت جلو می‌رود. مثلا یکی از اعمال ضریب دار تسبیح حضرت زهرا علیها السلام است که به فرموده امام صادق علیه السلام نماز کوچک ما را ضرب در هزار می‌کند، یعنی ثوابش می‌شود هزار برابر! حالا اگر کسی از سر بچگی بگوید به جای تسبیح حضرت زهرا هزارتا نماز می‌خوانم چه؟ با او چه باید کرد؟ خیلی ساده است؛ به او داستان کربلا را نشان می‌دهیم و می‌گوییم: «سعادت ابدی برای آن‌هایی است که کربلایی شده‌اند. آیا می‌توانی با اعمال خودت به قافله کربلا برسی؟» مسلما جوابش منفی است. آن‌گاه روایت امام صادق علیه السلام را برای او می‌خوانیم که به فرموده خودشان باید این روایت را با طلا نوشت:

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لِظُلْمِنَا تَسْبِيحٌ وَ هَمُّهُ لَنَا عِبَادَةٌ وَ كِتْمَانٌ سِرِّنَا جِهَادٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

نفس کسی که به خاطر مظلومیت ما اندوهگین شود تسبیح است، و اندوه او بر ما عبادت است و کتمان و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست.

خوش به حال اربعینی‌ها، خوش به حال آن‌ها که همراه با حضرت زینب به سر و سینه می‌زنند و همراه با کاروان کربلا آه می‌کشند، آهی سوزان بر مزار شهیدان کربلا...